

לא סיפרת לי מה המחיר

לאבא

"אם תעירו ואם תעוררו" – שלא יגלו את הקץ ושלא ירחקו את הקץ"

(כתובות קיא)

א.

לא ספרת לי מה המחיר.
לא ספרת לי על חשבון מי.

לא ספרת לי איך הבדידות תעלה
בגוף שנשל מנכרים.

לא ספרת איך צער נברא
ואיך קמו חרבות ועפר.

לא ספרת מה הם חולמים
ולמה מתפלל המגדל.

קנאתי: תחביר התקוה שבפיך
היה הרהוט מכלם.

ידעתי: כל עוד הבנתי אותו
טרם יבשו עצמותי.

ב.

כשאמא שלך נולדה,
יהדות תונים דברה
שפה אחרת.
והיא התפללה אחרת,
לדברים אחרים.
אבא שלך עוד היה

יְהוּדִי אַחֵר.
בְּשִׁדְרוֹת פְּרִיז שְׁבִתוֹנִים,
אֵינִי יוֹדֵעַ לָמָּה הִמָּתָה
נַפְשׁוֹ הַיְּהוּדִית שֶׁל אָבִיךָ.

ג.

וְאִזּוּ נוֹלַדְתָּ אֶתָּה
בֶּן מְהַגְרִים. בֶּן זְקוּנִים
בָּעִיר עֲנֻקִית וְזֶרֶה
וְשׁוֹנָה וְדוֹמָה.

ד.

בְּאִיזוֹ שְׁפָה לְאַהֵב?
בְּאִיזוֹ יְדִית שֶׁל הַנֶּפֶשׁ לְמִשָּׁךְ
כְּדֵי שֶׁתִּמָּלֵא בָמָּה
שְׁקוֹרָאִים לוֹ שְׁלוֹה?
מֵאָה שָׁנָה אַחֲרֵי הָעֲלִיָּה הָרִאשׁוֹנָה,
שְׁלוֹשִׁים אַחֲרֵי שְׁהוֹרִיךְ הַגֵּרוֹ לְצַרְפֶּת,
הַגֵּרֶת לְכָאן אֶתָּה.

ה.

סִפְרֶת לִי אֵיךְ לְאַהֵב
אֶת הַנֶּסֶ שֶׁנִּבְרָא בְּשִׁפָּה.
סִפְרֶת לִי אֵיךְ לְזִכֹּר
אֶת הַזְּמַן שֶׁמַּעֲבִיר לְזְמַן.
סִפְרֶת לִי אֵיךְ לְשִׁמֵּעַ
מִבְּעַד לְבֵית־הַחַיָּה
אוֹתָךְ וְאֶת אֲבוֹתֶיךָ.
סִפְרֶת לִי אֵיךְ לְאַהֵב
אֶת כָּל מִי שֶׁנִּבְרָא בְּצֶלֶם.
וּדְבָרִים רַבִּים אַחֲרֵים
לֹא סִפְרֶת.

ו.

היום אני יודע
כמה דם נשפך.
וכמה רע ואימה
וערלות הלב
עולים על גדות הארץ שקשרת
בה את חבל טבורי.
היום אני יודע
באיזו מטבע
שלמתי על מה
שבחרת.

ז.

איך לא ידעת
איך מתעצבת זרות?
איך לא ידעת
איך אלימות נפקחת?

אתה שחבקת אותי ונרגעת,
אתה הקשוב שענייך טובות –
איך לא ראית
מה בערו כאן
למען תחביר התקנה
הרהוט שבפיה?

ח.

אבא, באיזו שפה לאהב
בארץ זבת-יאוש?

באיזו ידית של הנפש למשך
במה שקוראים לו שלווה?

אני לא רוצה לישן.
נפשי נטרפת מבושה.